

FENYVESI OTTÓ
Csak a szerelemről

Csak a szerelemről szerettem volna szólni,
az egymásnak szóló tekintetekről,
a lágyan hullámzó függöny árnyáról.
A benned lakozó szűzről és jószágrol,
jóval többről, és mégis kevesebbről.

Csak a szerelemről szerettem volna szólni,
egyszerűen, a fülünkben csengő dalokról,
félhókról, szelekről, vizekről,
a zölden derengő pasztellről,
a tenger cseppjeiről kebleden.

Csak a szerelemről,
a fényben vibráló jelenről, gyengéden,
a patak szabad áramlásáról szerettem volna.
A köröttünk elterülő üde rétekről,
ahol lángolva tusakodtunk a szerelemért.

Csak a szerelemről szerettem volna szólni,
benne volt nékem nagy reménységem.
Napsárga arcod mosolyáról, ajkad csókjáról.
Ahogy vetkőztél, ahogy öltöztél,
öled oltalmat nyújtó fényhídjáról.

Csak a szerelemről,
lúktető nyakeredről, ágyékről,
amikor együtt neveltünk a dogmákon.
Csak a szerelemről: miután szíven
szúrtál egy lándzsás útifüvel.

Maurits Ferenc: Csipkeangyal vörösben